& ſimplicis perſeuerare ubro ineo poſt quā agnoueris
contumaces. ual&e. finit. Itē alt. ẏpatio. & qui&ae
parentib; ſaluianus. palladia. & auſpiciola ſal. VII

Paulus ap̄ls electionis ſuas magiſter fidei & recepta
culudi cum omnes ep̄las ſuas utpote eloquentiſſimus
uir dictauerit quib;dam tam non ſuū tantū nom̄ ins
cripſit. ſiquidem in aliis ſiluani in nonnullis timotei
in quib;dam uero utriuſq; nomini ſuum nom̄ adiunx̄
cur id p̄rimum credo ut ſimul eſſe agnoſcerentur
qui ſimul ſcriberent, deinde ut hii qui ſeparatim ab
unoquoq; eorum edocti fuerant, ſcirent omniū non diſ
crepare ſententiā, poſtremo ut quos ſingulorum
non mouebat auctoritas omnium ſaltim mouer&
adſenſus. Ita ergo & nos exemplorum ingentiū par ui
imitatores, ad uos quos natura parentes, fide fratres,
honore dominos habemus, non ut ap̄li illi auctoritate
docentiū ſcribimus, ſed humilitate famulorū, ut qui hac
tenus ſingulorū nr̄orū ep̄lis non motieſtis. uel nunc om
niū obſecratione moueamini, noſq; filios ur̄os neq; exſu
p̄fluo m&uiſſe & ſimul ſciatis eſſe & unū ſentire partī
& m&uere & aequalit̄ ſupplicare. Non quia ſciamus
an uos omnib; iraſcamini ſed quia nos non poſſumus
cauſa eſſe diuiſi. Idem enim nobis admodū m&us eſt
& iam ſi non eadem uid&ur offenſa caritas quippe